

9-9-2020 - Uitgave Volle Lading Groep

Acties bij EMO na aflopen ultimatum

Omdat EMO niet reageerde op een ultimatum werden vrijdag 4 september poortbijeenkomsten gehouden bij de ploegenwisselingen. Bij EMO zijn de CAO-onderhandelingen vastgelopen.

Net als EBS is EMO bereid om 1% van de loonsom beschikbaar te stellen voor het project 'Eerder stoppen met werk'. Niemand heeft voor kunnen rekenen of dat voldoende is om ouderen ook echt eerder te laten stoppen met werken.

Maximale winst of loonsverhoging

Op de eis van 1,25% loonsverhoging werd niet ingegaan. De concessie om die loonsverhoging in twee stappen te realiseren kon EMO niet over de streep trekken. EMO zegt dat er geen ruimte is voor initiële loonsverhoging. Daarmee wordt de echte reden verzwegen. FNV Havens rekende uit dat de 1% voor eerder stoppen met werken en de

*Vervolg
op
blz. 2*

Vervolg - acties bij EMO

loonsverhoging van 1,25% evenveel kost als 2,81% van het investeringsbudget van EMO voor één jaar. De kwestie is dus niet dat de ruimte er niet is – er is ruimte genoeg - de kwestie is dat EMO het niet aan lonen uit wil geven. Kapitalisten zoeken naar maximale winst en willen dus zo min mogelijk aan de lonen uitgeven, ook als het maar om een klein bedrag gaat.

Toekomst, zekerheid en perspectief: alleen als arbeiders de strijd aangaan

EMO is een sterk geautomatiseerd bedrijf en wil de productiviteit in de komende vijf jaar met liefst 30% verhogen. FNV Havens roept EMO op samen plannen te maken, zodat "*Toekomst, Zekerheid en Perspectief*

voor EMO-werknemers geboden wordt binnen een termijn van vijf jaar". Meer werk met minder mensen - ook dat hoort bij het streven naar maximale winst.

Toekomst, zekerheid en perspectief krijgen de collega's van EMO niet door samen met de directie plannen te maken. Samen plannen maken gaat uit van een gezamenlijk belang dat niet bestaat. Toekomst, zekerheid en perspectief kan alleen het resultaat zijn van strijd om de belangen van de havenarbeiders door te zetten: voor ouderen eerder stoppen met een goede regeling, voor jongeren vaste banen, voor iedereen koopkracht – en om de werkgelegenheid te verdedigen arbeidstijdverkortings op kosten van baas.

Afgesproken werd dat in de ploegen verder gesproken zal worden over acties om aan het ultimatum invulling te geven.

september 1970

16.000 havenarbeiders zelfstandig in staking

Op vrijdag 28 augustus 1970 legden 16.000 Rotterdamse havenarbeiders het werk neer. Een oproep van de bonden was er niet voor nodig geweest. De onvrede over de lage lonen was groot genoeg om op eigen initiatief het werk neer te leggen. Net als de onvrede over te kleine ploegen, onregelmatige werktijden en hondse behandeling door de bazen. Door krapte op de arbeidsmarkt konden arbeiders die voor koppelbazen werkten meer loon verdienen. De havenstaking stond niet op zichzelf. De metaal was een paar dagen eerder – ook zonder oproep van de bonden – in staking gegaan.

25 nee, 75 ja

De bonden namen op zaterdag de staking over. Op maandag kwamen de stakers bijeen op het Doelenplein en formuleerden hun eisen. De voornaamste eis was 75 gulden per week erbij, maar ook grotere ploegen, vier weken vakantie en 60 jaar

pensioen. Die eisen werden door het bondsbestuur niet overgenomen. Op dinsdag 1 september sloten de bonden een akkoord met de havenbedrijven om de lonen met 25 gulden per week te verhogen en meteen trekken ze hun steun aan de staking in. Daarna klonk overal de leus 25 nee, 75 ja!

Organisatie en solidariteit

Op die maandag 1 september werden niet alleen de eisen bepaald, maar begon ook de organisatie van de staking vorm te krijgen. Zonder organisatie is een staking niet mogelijk. Het was vooral het comité Arbeidersmacht dat daar de aanzet toe gaf. Er werden dweilploegen georganiseerd om te zorgen dat de staking algemeen bleef. Later in de week werd ook de solidariteit georganiseerd: door het hele land werd geld opgehaald om de stakers te steunen. De weerslag van de staking is in het hele land enorm. Overal is na ja-

Vervolg - 1970

ren van achterblijvende lonen de wil gegroeid om te strijden voor loonsverhoging. Om de geest weer in fles te krijgen wordt een landelijk akkoord gesloten om iedereen 400 gulden ineens te betalen.

Verwarring zaaien

Later formuleren allerlei clubs (een categorale bond, ondernemingsraadleden en een commissie van 'Positieve Krachten') lagere looneisen. De media en het stadsbestuur steunen volop het akkoord dat de bondsbestuurders met de bedrijven sloten. Ondanks die verwarringzaaierij staat de staking stevig, vooral ook omdat dweilploegen de werkwilligen steeds weten te overtuigen zich weer bij de staking aan te sluiten.

Op donderdag 3 september demonsteren 8000 tot 10.000 havenarbeiders van de Kuip door de tunnel naar het kantoor van de SVZ, die toen de bedrijven vertegenwoordigden. Regelmatig zijn er stakersvergaderingen om de ontwikkelingen te bespreken. De eis van 75 gulden wordt na veel discussie teruggebracht tot 37,50. De bedrijven houden hun poot stijf en 75 gulden per week wordt niet binnengehaald.

Uiteindelijk eindigt de staking op dinsdag 15 september nadat de bedrijven de stakers 200 gulden netto als tegemoetkoming voor de gestaakte dagen hebben toegezegd.

Het vertrouwen met strijd tot veel in staat te zijn

Staking verloren? In hetzelfde

jaar worden loonafspraken gemaakt, waardoor de lonen in de haven verder stijgen. Ook worden er afspraken gemaakt over vaste werkschema's, ploegensterkte en het niet meer verplicht kunnen worden tot werken in de nacht. De angst zat er bij de bedrijven goed in.

Misschien belangrijker nog is dat de havenarbeiders leerden dat ze in staat zijn zelf hun strijd te organiseren en dat ze met hun strijd de solidariteit en het enthousiasme van de werkende mensen in heel Nederland konden oproepen. Leren dat de media, het stadsbestuur, de politie en de regering niet je vrienden zijn en dat ze met organisatie zijn te weerstaan. Die les is tot diep in de jaren negentig in het

bewustzijn van de havenarbeiders (vooral in het stukgoed) blijven leven en heeft de strijd-wil steeds doen opleven.

De havenarbeiders staan vandaag de dag voor andere opgaven. Het gaat er nu om de flexibilisering te bestrijden die een hele generatie havenarbeiders – vooral jongeren - rechteloos maakt.

Het gaat er om een antwoord te vinden op de afbraak van werkgelegenheid door automatisering. Het gaat er om wegen te vinden om er voor te zorgen dat er niet weer – zoals bij Uniport – collega's worden afgedankt. Daarbij is veel te leren van de manier waarop de havenarbeiders 50 jaar geleden hun strijd organiseerden.

Bij de Volle Lading kun je leren vechten tegen onrecht en tegen de oorzaak van het onrecht: het kapitalisme.

En gooi gerust wat geld als steun in de pot (zie pag. 8). De Volle Lading draait zonder subsidie – want we willen onafhankelijk blijven.

info@vollelading.nl
06-42492000
of
06-40393842

**Kom naar de
vergadering
van de
Volle Lading**

**maandag
28 september
2020**

**20.00 uur
J. de Vouplein 99
Rotterdam**

Verbrugge Terminals: handen af van de APC

Bijna alleen in de havens staat nog de automatische prijscompensatie (APC) in de CAO's. Die zou hier ook afgeschaft zijn als er niet voor geknokt was. Verbrugge Terminals wil de 1,52% APC per 1 april niet betalen. De CAO-onderhandelingen lopen vanaf december 2019.

Natuurlijk zullen de bedrijfsresultaten minder zijn door de huidige crisis, maar lonen kunnen daar niet vanaf hangen. Werkers moeten er van leven en het leven wordt steeds duurder - de boodschappen, de vakantie, de huren, de zorgverzekering. De APC is er juist voor om de koopkracht van de lonen te behouden. De APC is een verworven recht dat verdeeld moet worden, want vaak benutten ondernemers een economische crisis om bevochten rechten weer af te pakken. Zo wil Verbrugge het half uur koffie drinken om half tien terugbrengen naar tien minuten.

Als de CAO-onderhandelingen in een beslissend stadium komen hebben bedrijven de gewoonte om te vertellen dat het slecht gaat met het bedrijf. Nu

wordt gezegd dat er twaalf jaar geen winst zou zijn – bij het grootste overslagbedrijf in Zeeland, met meer dan 500 man personeel en met drie vestigingen in Vlissingen en Terneuzen. In de haven van Zeebrugge liet Verbrugge Terminals in 2014 twee loodsen van ieder 20.000 m² bouwen voor samen 22 miljoen euro. Geen winst? Directeur Martin Verbrugge stond in 2018 in de Quote-500 van de rijkste Nederlanders op plaats 406 met een geschat vermogen van 100 miljoen euro. Voor het grootste deel door havenwerkers opgebracht.

Ultimatum

Op 28 augustus (vlak voor de ledenvergadering van 31 augustus over de CAO) kwam Verbrugge met zijn klagende brief waarin hij de loonstop en afschaffing van de APC goedpraat. Tegelijkertijd maakt Verbrugge de Vrijwillige Vertrekregeling 2020 bekend om de druk op te voeren.

Op de ochtend- en avondvergaderingen van de bonden in zowel Vlissingen als Terneuzen was de actiebereidheid groot en is besloten tot een ultimatum: de APC moet blijven. De directie krijgt tot 14 september 7.00 uur de tijd om op de eisen in te gaan, anders volgen acties. De APC is van belang voor alle havenwerkers. Reden te meer voor solidariteit uit andere havenbedrijven.

Financiële bijdrage gevraagd om Aegon te kunnen dagvaarden

Het verhaal van het havenpensioen is inmiddels wel redelijk bekend. Ooit was er PVH dat de pensioenpremies beheerde. In de jaren negentig bereikten de havenbedrijven dat het pensioenfonds ging werken als een verzekeringsmaatschappij, eigenlijk wat nu stap voor stap ook landelijk wordt ingevoerd. Resultaat: een casinopensioen afhankelijk van de beurzen. Voor dat doel werd PVH omgedoopt in Optas. In 2007 kocht de grote verzekeraar Aegon de kleine verzekeraar Optas. Optas functioneerde zelfstandig onder Aegon, met haar eigen statuten en haar eigen reserves. En die reserves groeiden en groeiden - misschien door bijdehand beleggen, maar vooral omdat de pensioenen niet werden geïndexeerd en omdat Optas (als pensioenverzekeraar) allerlei belastingvoordelen had.

Statuten in de prullenbak en 2,5 miljard in de kas van Aegon

Eind 2018 waren die reserves gegroeid tot 2,5 miljard. De statuten van Optas waren heel duidelijk: dat geld was bestemd voor de pensioenen. Maar daar trok Optas in opdracht van Aegon zich niets van aan. Gepensioneerden zaten inmiddels met een gat in hun koopkracht van 10 tot 20%. Niet omdat er geen geld was, maar omdat Optas het geld in kas hield. Eind 2018 kon Aegon niet langer meer wachten: Aegon fuseerde met Optas, de statuten gingen in de prullenbak en de 2,5 miljard verdwenen in de vrije reserves van Aegon.

Een groep gepensioneerden (Actiecomité Optas-pensioenen) heeft de koppen bij elkaar gestoken. Met hulp van Florence Schoonderwoerd (advocaat gespecialiseerd in pensioenen) willen ze Aegon dagvaarden om die 2,5 miljard veilig te stellen voor de pensioenen en om indexering met terugwerkende kracht af te dwingen. Maar procederen kost geld. Een flinke groep heeft 250 euro per persoon gedokt, maar daarmee werd niet genoeg geld bijeen gebracht. De CNV droeg 5000 euro bij. Het FNV-bestuur weigert ondanks eendeloos argumenteren een financiële bijdrage te leveren.

Daarom is er nu een crowdfunding actie gestart. We roepen iedereen op om een bedrag bij te dragen. Zoals het Actiecomité Optas-pensioenen zegt: vele kleintjes maken één grote. Ga naar de site van Go Fund Me, gebruik de zoekterm Optas en 2,5 miljard en je komt vanzelf op de goede pagina. Je kan ook de volgende link gebruiken: www.gofundme.com/f/actiecomite-optaspensioenen

Uitgangspunten van de Volle Lading

1. We maken ons met offensieve eisen sterk voor de belangen van de havenarbeiders en de jeugd die in de haven gaat werken.
2. We helpen de strijd voor die belangen te organiseren onder andere door de vier-wekelijkse uitgave van de Volle Lading.
3. We werken democratisch. Iedereen kan zijn inbreng hebben. Vrienden die de strijd van de havenarbeiders ondersteunen zijn welkom.
4. We ijveren voor vakbonden die strijdbaar en democratisch voor de belangen van de werkers opkomen.
5. We zijn onafhankelijk, ook financieel. We accepteren alleen financiële bijdragen als ze zonder voorwaarden worden gegeven.
6. We staan open voor gedachten over een andere maatschappij zonder uitbuiting en onderdrukking van de werkende mensen - dat geeft richting aan onze strijd.
7. We werken aan de versterking van de internationale solidariteit van de havenarbeiders.

www.vollelading.nl

Wie De Volle Lading
iedere vier weken
gratis per
e-mail wil ontvangen:
mail dit verzoek naar
**info@
vollelading.nl**

De Volle Lading is een
uitgave van De Volle La-
dinggroep - van collega's
voor collega's in de haven.

info@vollelading.nl
Telefoon: **06-42492000**
06-40393842

Steun: NL54INGB0004428359 o.v.v. 'DVL'